

quiores: sive ante sine post plurimū pleni⁹ de hoc instructi fuerūt: post autē plenius q̄z an⁹: vt ap̄ls dicit ad Eph. 3. q̄tum eo ad dire ctōem humanor̄ actū pphica reuelatio di uersificata est: nō fīm t̄pis pcessū: s̄z fīm cōdi tōem negocioꝝ: ga vt dī puer. 29. Cū defece rit pphia dissipabif ppls. ⁊ iō quolibet tpe instructi sūt hoies diuinis de agendis fīm q̄ erat expediēs ad salutē electoꝝ. Ad p̄tmuz ḡ dicēdū q̄ dictū Greg. intelligendū ē de tpe ante xp̄i incarnationē q̄tū ad cogni tōem hui⁹ mystery. Ad secūdū dicendō q̄ sicut Aug⁹ dicit. 8. de ciui. dei. quēadmodū regni assyrioz p̄mo tpe extitit Abrabā cui p̄missiones aptissime fierēt: ita in occidētal Babylonis. i. romane vrbis exordio: qua imperante fuerat xp̄s ventur⁹: in quo implerēt illa pmissa oracula pphaz: non solū loqntū verū et̄ scribētū vt tāte rei future testimōia soluerent. s. pmissiones Abrahe facte. cū. n. pphē fere inquā dñi sūt pphlo istl ex quo ibi reges eē ceperūt in vīu nūmō eoꝝ fuere: nō gentiū. q̄i aut̄ scriptura pphica manife stius q̄debat q̄ gentib⁹ q̄nq̄ pdesse: tūc cō debat hec ciuitas. s. romana q̄ gentibus imperaret. iō aut̄ maxime tpe regū oportuit p̄ pheras i illo pplo abūdere: q̄r tūc ppls non opprimebas ab alienigenis: s̄z pprū regē habebat. ⁊ iō opo: tebat p̄ pphas eū instrui de agēdis q̄s libertatē habētē. Ad tertium dō q̄ pphē p̄nunciātes xp̄i adūtū non potuerūt durare nisi vscz ad Joh̄em q̄ p̄nialr xp̄z digito demōstravit. ⁊ tñ vt Hiero⁹ ibidē dicit: nō B̄ dī vt p̄ Joh̄ez excludat pphas. legim⁹. n. i acil. ap̄lor⁹ ⁊ Agabū. pphasse: ⁊ q̄tu or̄ v̄ḡles filias Philippi. Joh̄es et̄ librū propheticū inscriptis dō fine ecclie. ⁊ singulis t̄pib⁹ nō defuerūt alig pphie sp̄i h̄ntes nō qđem ad nouā doctrinā fidei de promēdā: s̄z ad humanor̄ actū directōem. sic Aug⁹ refert. 5. de ciui. dei. q̄ Theodos⁹ August⁹ ad Joh̄ez in egypti heremo ɔstitutū quē pphandi sp̄i ritu pditū fama crebrescētē d̄icerat misit: ⁊ ab eo nūciū victorie certissimū accepit.

Einde Œlide
randū ē de raptu. Et circa h̄ q̄runf sex. p̄ vtz aia hois rapias ad dina. 2° vtz rap⁹ p̄tineat ad vim cogscituā v̄l ad appetitiū. 3° vtz Paul⁹ i raptu viderit

diuinā cēntiā. 4° vtz fuerit alienat⁹ a sensi bus. 5° vtz fuerit totalr̄ aia a corpe sepatā i statu illo. 6° quid circa hoc scierit: ⁊ quid ignorauerit.

Ad primum sic pro

cedit. Vide q̄ aia hois nō rapias ad dina. Diffinit⁹. n. a gbusdā rapt⁹ ab eo qđ ē fz nāz in id qđ ē supra nāz vi superioris nāe eleuatio est aut̄ fīm nām hois vt ad dīna eleueſ. dīc. n. Aug⁹ in p̄fes. Fecisti nos dīne ad te. ⁊ in getū est cor nīm donec regescat in te. non ḡ hois aia rapias ad dīna. P̄. Dio⁹ dicit. 8. c. de ciui. no. q̄ iusticia dei in B̄ attendit⁹ q̄ oī bus reb⁹ distribuit fīm suū modū ⁊ dignitatē: s̄z q̄ aliqd eleueſ supra id qđ ē fīm nām non prinet ad modū hois v̄l dignitatē. ḡ ȳr q̄ nō rapias mēs hois a deo in diuina. P̄. Rapt⁹ quādā violētiā importat: sed dō nō regit nos p̄ violētiā ⁊ coacte: vt Damas. dīc. nō ḡ mēs hois rapias ad dīna. Sed h̄ ē q̄ .2. ad Cor. 12. dicit ap̄ls. Scio hoīem i xp̄o raptu vscz ad tertiu celū. vbi dīc glo. raptum i. 3 nām eleuatū. Rūdeo dicēdū q̄ rapt⁹ violētiā quādā importat: vt dictū est. violē tū at dī cui⁹ p̄ncipiū ē eē nil cōferēte eo qđ vim patit⁹: vt dī. 3. ethi. Sert aut̄ vñūqđeg ad id in qđ tēdit fīm p̄priā inclinatōem v̄l volū tariā vel nālem. ⁊ iō opz q̄ ille q̄ rapias ab ali quo exteriori rapias in aliqd qđ ē diuersum ab eo i qđ ei⁹ iclinatio tēdit. Que qđē diuer sitas attēdit dupl̄. Uno qđē mō q̄tū ad si nē iclinatōis: puta si lapis qui nāl̄r inclinat ad B̄ q̄ seraf deorsū pycias surſū. Alio⁹ q̄tū ad modū tēdēdi: puta si lapis veloci⁹ pycias deorsū q̄ sit mot⁹ ei⁹ nālis. Sic igit ⁊ aia ho mis dī rapi in id qđ ē p̄ter nām. vno⁹ q̄tū ad terminū rapt⁹: puta q̄n rapias ad penas: s̄z illō ps. Ne q̄n rapias ⁊ nō sit q̄ eripiat. alio mō q̄tū ad modū hoī cōnālē q̄ est vt p̄ sensibilia intelligat vītate. ⁊ iō q̄n abstrahit⁹ a se sibiliū apprehensione dī rapi: et̄ si eleueſ ad ea ad que nāl̄r ordinalē: dū tñ hoc nō fiat ex ppa intētōe: sicut accidit in somno q̄ ē fīm nām. vñ nō p̄t p̄pē rapt⁹ dici. Huiusmodi autē abstractio ad quecūq̄ fiat p̄t ex tripli ci cā cōtingere. Uno⁹ ex cā corporali sicut accidit in his q̄ ppter aliquā ifirmitatē alienatiōne patiū. 2° modo ex vītute demonū sicut pater in arrepticys. 3° modo ex virtute diuina: ⁊ sic logmūr nūc de raptu. put. s. aliquis

spū dīo eleue ad aliq̄ supnālia cū abstractiōne a sēsib⁹: fm illud Ezech. 8. Spūs eleuauit me int̄ celū t̄ terrā t̄ adduxit me in irlm i visione dei. Sciendū tñ q̄ rapi q̄nq̄ dī ali quis nō solū ppter alienatōem a sensib⁹: s̄z etiā ppter alienatōem ab his q̄bus intendebat: sicut cū alijs patīs euagatoe mēl ppter ppositiū: s̄z h̄ nō ita ppe dī. Ad primū: ḡ dī q̄ nāle est hōi ut in dīna tēdat p̄ sensibiliū appr̄chēsionē fm illud R.o.p. Inuisibilia dei p ea q̄ facta sit intellecta spicium, sed iste modus q̄ alijs eleue ad divīna cū abstractiōne a sensib⁹ nō ē hōi nālis. Ad se cūdūz dī q̄ ad modū t̄ dignitatē hois p̄siet q̄ ad dīna el. uēf ex hoc ipso q̄ hō factus est ad imaginē dei, t̄ ga bonū diuinū in inf. nītū excedit hīanā facultatē: indiget hōi ut su pnālī ad illud bonū capescēdū adiuue: qd̄ fit p̄ q̄dcunḡ bū ficiū grē. vñ q̄ sic eleuerit mēs a deo praptū nō ē h̄ nām sed supra facultatē nāe. Ad tertīū dicēdū q̄ verbum Damasceni est intelligēdū q̄tū ad ea q̄ sunt p̄ hoīem faciēda. q̄tū yo ad ea que excedit liberi arbitriū facultatē necesse ē q̄ hō qdaz fortiori opārē eleue: que qdē q̄tū ad aliqd p̄t̄ dici coactio: si. attēdā modūs ope ratōis: nō aut̄ si attēdā terminus operatōis in quem natura hois t̄ eius intētio ordia.

Ad secundū sic pro
cedis. Videſ q̄ rapt⁹ magis p̄tinet ad vñ appetitiū q̄ ad vim cognoscitū. Dicit. n. Dio⁹. 4. c. de diui. no. Est aut̄ extasī faciēs diuin⁹ amor, sed amor p̄tinet ad vim appetitiū. ḡ t̄ extasis sine raptus. P. Grego⁹. dicit i. 2. dial. q̄ ille qui porcos patit euagatōe mētis t̄ imūditie sub semetipso cecidit. Petrus hō quē āgelus soluit eiusq; mētē i extasi rapuit nō extra se qdē: sed supra se metipm fuit. sed ille filius pdigus p̄ affectū in inferiora dilapsus ē. ḡ etiā t̄ illi q̄ raptū in supiora p̄ affectū hoc patiūtū. P. Sup illud psal⁹. In te dīne sperauit nō confundar in eternū. dicit glo. in expositōe tituli. Extasis grece larine dī excessus mētis q̄ sit duobus modis vñ pauore terren⁹: vel mente rapta ad supna t̄ inferiora oblita. s̄z pauor terreno rū ad affectū p̄tinet. ḡ etiā raptus mētis ad supna q̄ ex opposito ponit p̄tinet ad affectū. H̄ ē qd̄ sup illud ps. Ego dixi in excessu meo ois hō mēdax. dic. t̄ glo. H̄ t̄ extasis

cū mēs non pauore alienat⁹: sed aliq̄ inspiratiōne renelatōis sursū assumit⁹. s̄z revelatio p̄tinet qd̄ vim intellectuā. ḡ extasis sine raptus. R̄ s̄ideo dī q̄ de raptu dupl̄ loqui possum⁹. Uno mō q̄tū ad id in qd̄ alijs rapit. t̄ sic p̄prie loquēdo raptus non p̄t q̄tinere ad vim appetitiū: s̄z solū ad cognoscitū. dictū est. n. q̄ rapt⁹ est p̄ter p̄pria iclīnatōem eius qd̄ rapit. ip̄e aut̄ mot⁹ appetitiū vñtūtis est quedā inclinatio ad bonū appetibile. vñ p̄prie loq̄ndo ex hoc q̄ homo appetit aliqd nō rapit: sed p̄ se mouet. Alio mō p̄t̄ cōsiderari raptus q̄tū ad suā cām. t̄ sic p̄t̄ hōrē cām ex pte appetitiue vñtūtis. ex h̄. n. ipso q̄ appetit⁹ ad aliqd vñhemēter afscis p̄t̄ ɔtingere q̄ ex violētia affectus hō ab oībus alys alienat⁹. h̄ ēt̄ affectū in appetitiua vñtūtis: cū. s. alijs delectat̄ in his ad q̄ rapit. vñz ap̄ls dixit se raptū nō solū ad cūlū celū: qd̄ p̄tinet ad ɔtēplatōem intellect⁹: sed ēt̄ in paradisu: qd̄ p̄tinet ad affectū. Ad pri mū ḡ dī q̄ rapt⁹ addit aliqd supra extasim nā extasis importat simplicis excessu a seipso fm quē. s. alijs extra suā ordinatōem p̄nis. sed rapt⁹ sup hoc addit violētia quādam p̄t̄ iḡ extasis ad vim appetitiū p̄tinet: p̄ta cu alic⁹ appetitus tēdit in ea que extra ip̄su sunt. t̄ fm hoc Dio⁹ dicit q̄ diuin⁹ amor facit extasis inq̄tū. s. facit appetitū hois tēdere ad res amatas. vñ postea subdit: q̄ ēt̄ ipse dī q̄ est oīum cā p̄ abundātiā amatorie bōtātis extra seip̄: sit p̄ puidcītā ad oīa eri stētia. quis ēt̄ si ei p̄pse hoc diceret de raptū nō designare nisi q̄ amo. ēt̄ cā rapt⁹. Ad secundū dī q̄ in hoī ē duplex appetit⁹. s. intellectiūs q̄ dī volūtas: t̄ sensitūs q̄ dī cīf sensualitas. ēt̄ aut̄ p̄prie hōi ut appetit⁹ in fieri extra seip̄. Uno q̄ appetit⁹ intellectiūs totali i dīna tēdit p̄tēmissis his i q̄ iclīnat appetit⁹ sensitūs. t̄ sic Dio⁹ dī i. 4. c. de diui. no. q̄. Paulus ex vñtūtē diuinī amoris extasis faciente dixit. Uno ego iā non ego: viuit hō in me x̄hs. Alio q̄ p̄tēmissio appetit⁹ supiori hō totali fieri in ea que p̄tinet ad appetitū inferiorē. t̄ sic ille q̄ porcos patit sub semetipso cecidit. t̄ iste excessus t̄ extasis plus appropiat ad rōem rapt⁹ q̄ p̄misus: ga. s. appetit⁹ supior ē magis hōi p̄p̄us. vñde quādo homo ex violētia appetitus

inferioris abstrabif a motu appetit⁹ superiori
magis abstrabis ab eo qdē sibi pprīu. ga tñ
nō est ibi violētia eo q voluntas pōt resistē
passioni: deficit a va rōe rapt⁹: nisi forte tam
vehemēs passio sit q vsū rōnis totali tollat
sicut ringit in his q ppter vehemētiā ire v^l
amoris lisanūt. Considerādū tñ q vterq ex
cessus fm appetitū existēs pōt care excessū
cognoscitiae vttis: l' ga mens ad quedā in
telligibilia rapiat alienata a sensibus. vel ga
rapiat ad aliquā imaginariā visionē seu fan
taſticā apparitōem. Ad tertium dō q si
cut amor ē mot⁹ appetit⁹ respectu boni: ita
timor ē mot⁹ appetit⁹ respectu mali. vñ eadē
rōne ex vtrōq pōt causari excessus mētis p
sertim cū timor ex amore causet sicut Aug
dicit. i.4. de ciui. dei.

Ad tertium sic proce

dif. **V**erq; Paulus i raptu nō viderit dei es-
sentia. **S**icut.n. de Paulo legiſ q̄ ē rapt⁹
vñ ad tertiu celū: ita et de Petro legiſ Act.
.io. q̄ cecidit sup eū mentis excessus. s; Pe-
trus i suo excessu nō vidiſt dei ec̄ntia: s; quā-
dā imaginariā visionē. ḡ vñ q̄ nec Paulus
dei ec̄ntia viderit. **P**. **V**isio dei tač boiež
beati. s; Paulus i illo raptu nō fuit beatuſ.
aliogn nūm̄q; ad vite hui⁹ miseriā redyſſet
sed corp' eius finiſſet prediſtatiā ab aia gli-
ficiatuſ: ſicut erit in ſciſ post reſurrec̄toeſ: qđ
p; z eē ſalſuſ. ḡ Paulus i raptu nō vidiſt dei es-
ſentiā. **P**. **F**ides ⁊ ſpes eē non poſſiſt fil-
cuſ viſione dīne ec̄ntie: vt br̄.i.ad Corl.13°. ſed
Paulus i ſtati illo habuſt fidē ⁊ ſpē. ḡ nō
vidiſt dei ec̄ntia. **P**. **S**icut Aug⁹ dicit.12°
ſup gen. ad lſram f; vniſionē imaginariā qđā
ſiſtiudines corporoꝝ vidēſ. ſed Paulus i raptu
dī qđā ſiſtiudines vidiſſe: puta tertuſ celi et
paradiſi. vt br̄.2.ad Corl.12. ḡ vñ eſſe rapt⁹ ad
imaginariā vniſionē magis qđ ad vniſionē dīni-
ne ec̄ntie. **S**ed h̄ e qđ Aug⁹ determiňat i
li. de vidēdo deū ad Paulinā: q; ipſa dei ſub-
ſtatiā a gbusdā videri potuit in hac vita po-
ſiſt: ſicut a Thoyſe: ⁊ Paulo q̄ rapt⁹ audiuit
iſſabiliā vba que nō licet hoi loqui. **P**.
dicēduſ q̄ qdaz dixerūſ Paulū in raptu nō
vidiſſe ipam dei ec̄ntia: s; quādā refuſgētiā
claritatis ipius: s; h̄iū manifeſte Aug⁹ de-
minat nō ſolū i li. de vidēdo deū: s; ēt.12. ſup
gen. ad lſram. 2 br̄ in glo. 2. ad Corl.12. ⁊ hoc
etiā ipſa vba apli deſignat. dicit.n. ſe audideſſe

ſeffabilia vba q̄ nō licet hōi loqui. **H**uiusmodi aut̄ videtur ea que p̄tinēt ad viſionē beator̄ q̄ excedit statū vie: fīm illud Iſa 64. **O**culus nō v̄dit d̄s abh̄ te q̄ p̄parasti diligētib⁹ te. et iō ueniēti⁹ d̄q̄ deū p̄eentia vid̄t. **A**d p̄mū ḡ dicendū q̄ mēs humana diuinitus rapis ad cōtēplādū v̄itiae diuinā tripliciter. **U**no⁹ et z̄tēpleſ tā p̄ſitūdīnes q̄ſdā imagi nariaſ: t̄ talis ſuit excessus mētis q̄ cecidit ſupra Petru. **A**lio⁹ ut cōtēpleſ v̄itiae dīnaſ p̄ intelligibiles eſſet? ſicut ſuit excessus Dauid dicētis. Ego dixi in excessu meo omnis hōi mendax. ³ mō ut cōtēpleſ eā ī ſua eēn tia: t̄ talis ſuit raptus Pauli et ēt Moysi. et ſatis ḡrūerūt. nā ſicut Moysē ſuit p̄mū doctoz iudeoz: ita Paulus ſuit p̄mū doctoz gētiū. **A**d ſcōm dō q̄ dīna eentia videri ab intellectu creatu nō p̄ot nīſi plūne gl̄ie de quo d̄f in ps. In lumine tuo videbimus lu me: qd̄ tñ dupl̄t participari p̄ot. **U**no⁹ p̄mo dū forme imanētis: t̄ ſic beatos ſacit ſcōs in p̄fia. **A**lio⁹ p̄ modū cuiusdā paſſionis trāſeu tis ſicut dictū ē de lumine pp̄bie. t̄ hoc mo do lumen illud ſuit in Paulo quādo rapt⁹ ſuit. et iō ex tali uifione nō fu t̄ ſimpl̄t beat⁹ ſi fieret redūtantia ad corpus: ſed ſoli fm̄ quid. et iō talis rapt⁹ aliquo mō ad pp̄biam p̄tinet. **A**d tertium dō. **P** q̄ **P**aulus ī ra tu nō ſuit beatus hiuſual ſed ſolum habuit actū beator̄: ſeqns ē ut ſilūtūc in eo nō ſu erit actus ſidei. ſuit tñ ſimul in eo ſidei habi tus. **A**d quartū dicendū q̄ nomine tertij celi p̄to vno⁹ intelligi aliquid corporeuz. t̄ ſic tertij celū dicif celū empyreū qd̄ dicitur tertij respectu celi aerei et celi ſiderei: uel po t̄ respectu celi ſiderei et respectu celi aquei ſue crystallini. et diciſ rapt⁹ ad tertij celū n̄ q̄a rapt⁹ ſit ad vidēdū ſilitudinē alicuius rei corporee: ſz. pp̄t B q̄ loc' ille ē cōtēp' ationis p̄tōz. **U**n glo. dič. 2. ad Corl. i.: q̄ celū tertij ſp̄uale celū: ubi āgeli et ſcē aie fruſt̄di ſtē platōe: ad qd̄ cū dīc ſe raptū ſiḡt q̄ d̄s oñdit i uitā in qua uidēdūs ē lēcīnū. **A**lio⁹ p̄tēnū celū p̄ot intelligi aliquid uifio ſup̄mundana que dīc ſtē celū tripli rōne. vno⁹ fīm ordi nē potētiaꝝ cogſtituꝝ: ut p̄mū celū dīcaſ uifio ſup̄mundana corporalis que ſit p̄ ſenſuſ ſicut uifa ē manꝝ ſcribētis in pariete Daniel. ſecūdū at celū ſit uifio imaginaria: pura quam uidit Iſaias et Ihes i Apol. tertium ero celum dicatur uifio intellectualis ut

Aug⁹ exponit. i2. sup gen. ad l*fram.* 2° mō pōt dici tertiu celū fīm ordinē cognoscibiliū: ut pīmū celū dicaf cognitio celestū corpōz. se cīndū cognitio celestū spūum. tertiu cognitio ipsi⁹ dei. 3° mō pōt dici tertiu celū cōtē platio dei fīm ḡdus cognitōis q̄ dīs v̄r: quoz pīm⁹ p̄tinet ad āgelos īfīme hierarchie. secūdus ad āgelos medie. tertiu ad angelos suprime: vt dicit glo. 2. ad Lox. i2. et q̄a visio dei n̄ pōt eē sine delectatōe. p̄p̄ea n̄ solū se dicit raptū ad tertiu celū rōne ētēplatois: sed etiā in paradisi rōne delectatōis ētēq̄ntis.

Ad quartum sic pro

cedit. **V**ñ q̄ Paulus in raptu n̄ fuerit alie nat⁹ a sensib⁹. dicit. n. Aug. i2. sup gen. ad literā. Cur n̄ credim⁹ q̄ tanto aplo doctori gētū rapto v̄sq̄ ad ipam excellētissimā visiōnē voluerit dīs demōstrare vitā in qua p̄ bāc vitā viuēdū est in efnū. s̄ in illa vita futura sancti post resurrectōem videbūt dei es sentiā absq̄ h̄ q̄ fiat abstractio a sensib⁹ corpōis. ḡ nec in Paulo sicut huiusmōi abstractio facta. **P**. H̄ps vere viator fuit: et cōti nūe visione dīne essentie fruebat: nec tñ fie bat abstractio a sensib⁹. ḡ nec fuit necūm q̄ in Paulo siceret abstractio a sensib⁹ ad h̄ eēntiā dei mīdēt. **P**. Paulus postq̄ dēū p̄eēntiā viderat memor fuit illoz q̄ i illa visiōne ēp̄terat. vñ dicebat. 2. ad Cor. i2. Au diuit archana v̄ba que n̄ licet hōi log. s̄ me moria ad p̄tē sensitū p̄tinet: et p̄z p̄ phm i libro de memoria et reminiscētia. ḡ v̄r q̄ ēt Paulus vidēdo dei eēntiā n̄ fuerit aliena tus a sensib⁹. **S**ed h̄ est q̄d Aug⁹ dicit su per gen. ad l*fram.* Nisi ab hac vita q̄sq̄ qdam mō moriat: siue oīo exiens a corpō: siue auer sus et alienat⁹ a corpōis sensib⁹ i illā n̄ vebis visionē. **R**o dō q̄ diuina eēntiā n̄ pōt ab hoīe uideri p̄ alia vim cogscituā q̄ p̄ intelle ctū. intellect⁹ aut̄ human⁹ n̄ uertit ad intel ligibilia nisi mediātibus fantasmatib⁹ que p̄ spēs intelligibiles a sensib⁹ accipit. et i q̄ bus ūiderans de sensib⁹ iudicat et ea disponit. et iō in oī opatōe qua intellectus n̄ abstrahat a fantasmatibus necesse est q̄ ab strahat a sensib⁹. intellect⁹ aut̄ hoīi statu uie necesse ē q̄ a fantasmatib⁹ abstrahat si uide at dei eēntiā. n̄. n. p̄ aliquod fantasma potest rei eēntia ūideri. q̄nīmo nec p̄ aliquā spēm intelligibile creatā: ga eēntia dei in infinitū

excedit n̄ solū oīa corpora quoq̄ s̄ fantasmatā: s̄ et oīm intelligibile creaturā. op̄z autē cū intellect⁹ hoīi eleuat ad altissimā dei eēntiā visionē: ut tota mētis intētio illuc aduo cef: ita. s. q̄ nihil itelligat aliud ex fantasmatibus. sed totalr ūera in deū. **V**ñ impossibile ē q̄ hōi in statu n̄e uideat deū p̄ eēntiā sine abstractōe a sensib⁹. **A**d pīnū ḡ dicēdum q̄ sicut dictū ē: post resurrectōem in beatis dei eēntiā uidētibus sicut redundantia ab itel lectu ad inferiores uires et usq; ad corp⁹. **V**ñ fīm ipam regulā dīne uisionis aīa intēdet fantasmatib⁹ et sensib⁹. talis aut̄ redundantia n̄ sit in his q̄ raptūtū sicut dictū ē. et iō n̄ est filis rō. **A**d secūdum dō q̄ itellect⁹ aie xp̄i erat glīfical⁹ p̄ bituale lumē glīe quo dinā eēntiā uidebat: multo aplīns q̄ alig angelus ul̄ hō. erat aut̄ viator: p̄p̄ corporis pas sibilitatē fīm quā paulo min⁹ ab angelis mi norabat: ut dī ad Hebr. 2. dispensatiōne et n̄ p̄pter aliquē defectū ex pte intellect⁹. **V**ñ n̄ est filis rō de eo et de alij viatorib⁹. **A**d tīnum dō q̄ Paulus postq̄ cessauit uideare dei eēntiā memor fuit illoz que in illa visio ne cognouerat p̄ alic̄ spēs intelligibiles ha bitualt ex hoc in er⁹ intellectu relictas: sicut etiā abeūtē sensib⁹ remanēt aliique impres siones i aīa: q̄s postea ūerens ad fantasmatā memorat. unde nec totā illā cognitōem aut cogitare poterat aut v̄bis expīmere.

Ad quintum sic pro

ce dit. **V**idēt q̄ aīa Pauli i statu illo fuerit tota r a corpē separata. Dicit. n. ap̄ls. 2. ad Cor. 5⁹. Quādiū sum⁹ in corpē pegrinamur a dīo p̄ fidē. n. ambulam⁹ et n̄ p̄ spēm. s̄ Paulus in statu illo n̄ pegrinabat a dīo: q̄ uidebat deū p̄ spēm ut dictū est. ḡ n̄ erat in corpē. **P**. Potētia aīe n̄ pōt eleuari supra eius eēntiā i q̄radicaf: s̄ itellect⁹ q̄ ē potētia aīe i raptū fuit a corporib⁹ abstract⁹ eleuatōez ad dinā ētēplatoem. ḡ m̄to magis eēntia aīe fuit separata a corpō. **V**ires aīe uegetabilis sūt magis māles q̄ uires aīe sensitie sed oportebat intellectū abstrahi a uiribus aīe sensitiae ut dictū est ad h̄ ut rapiat ad ui dēdū dinā eēntiā. ḡ m̄to magis oportebat q̄ abstrahere a uiribus aīe negotabilis: q̄rum operatōe cessante iam nullo mō rema net aīa corpī ūicta. ḡ uide q̄ oportuit i raptū Pauli ūaz totalr a corpē eē separatā. **V**ñ

Se qd Aug^o dicit in ep^{la} ad Paulinā de vi-
dēdo deū. Nō incredibile ē sic qbusdā scis
nōdū ita defunctis vt sepeliēda eoz cadaue-
ra remanerēt istā excelētiā reuelatiois suis
cessā: vt. s. viderēt deū p eētiā. non ḡ fuit
nūc logmūr vītute dīna eleuaf hō ab eo qd
est fm nām in id qd est suprā nām. z iō duo
cōsiderare opz. p gdē quid sit hō fm nām.
2° quid diuina vītute in hoīe sit fiendī supra
nām. et hāut q̄ aīa corpī vñt tanq̄ nālis
forma ipst̄ vñenit aīe nālis hītudo ad hoc q̄
p cōuerstionē ad fātāsmata itelligat: qd gdē
ab ea nō auferēt diuina vītute i raptū: ga nō
mutat stat' eius: vt dictū ē. manēt aut hoc
statu auferēt ab aīa actualis cōuersio ad fan-
tasīnata z sensibilia: ne impediāt eius eleua-
tio in id qd excedit oīa fātāsmata: vt dictū
ē: z iō in rapto non fuit necessariū q̄ anima
sic separet a corpē vt ei nō vñiref qñ forma
fuit aut necessariū intellectū eius abstrahīt
fantasīnabīs z sensibiliū pceptiōe. **A**d
pāmūz ḡ dō q̄ Paulus in raptū illo pegrīa-
batur a dīo qātū ad statū q̄ adhuc erat i sta-
tu viatoris. nō aut quo ad actū quo videbat
deū p spēm: et ex pđictis pz. **A**d scđm dō
q̄ potētia aīe vītute nāli nō eleuaf supra mo-
du cōueniētē eētē ei^o. vītute tñ dīna pōt i
aligd altīt̄ elenari sicut corpus p vīlētīa for-
tioris vītutis eleuaf supra locū vñenītē sibi
fm spēm sue nāe. **A**d ter*itū* dicēdū q̄ vi-
res aīe vegetabilis nō operāt ex intētōe aīe
sicut vires sensibilia: sed p modum nāe. z iō
nō regriſ ad raptū ab eis abstractio siā a po-
tenīs sensibilia per quā opatōes minūtē
intētōe aīe circa intellectū cognitōem.

Ad sextum sic proce-

dīt. Videf q̄ Paulus nō ignorauerit an ei^o
aīa fuerit a corpē separata. Dicit. n. ipe. 2. ad
Cor. 12. Scio hoīem in rōo raptū vñq̄ ad ter-
tiū celū. sed hō nō lat cōpositū ex aīa z cor-
pore. raptū aut differt a morte. vñ ḡ q̄ ipse
scierit aīa nō fuisse p mortē a corpore se
paratā. pserīt ga hoc coiter a doctoribus
ponit. **P**. Et eisdē apls. verbis pz p ipse
scierit quo raptū fuit: ga in tertū celū. sed ex
hīleḡ q̄ sciuēt virū i corpē fuit vñ nō: ga si
sciuēt tertū celū eē aligd corporeū: q̄seqns eē
q̄ scierit alīam luā nō eē a corpē separatā: ga

vītō rei corporee nō pōt fieri nisi p corpū.
ḡ vñ q̄ nō ignorauerit an aīa fuēt a corpē
sepata. **P**. Hīc Aug^o dicit. 12. sup Hen. ad
lram. ipe in raptū vīdit illa vīsiōe deū qua vī
dēt sci in pīa. sed sancti ex hoc ipso q̄ vīdēt
deū: sciūt an aīe eoz sint a corpibūs separate.
ḡ z Paulus hoc sciuēt. **P**ed h̄ ē qd dī. 2.
ad Cor. 12. Tīne i corpē sine ex corp^o: nescio
ds sit. **R**īdeo dō q̄ huiusmōi qōnis vīta
tē accipe opz ex ipīs aplī verbis gbus dīc se
aligd scire. s. se raptū eē vñq̄ ad tertū celū
z aligd nescire. s. vtrū in corpē aut ex corp^o
qd gdē pōt intelligi duplī. **U**no ut hoc qd
dīcīt vītē in corpē vītē extra corp^o nō refera-
tur ad ipm eē hoīs raptū: q̄i ignorauerit an
aīa ei^o eēt in corpē an nō: s. ad modū raptū
vt. s. ignorauerit an corp^o eius fuit sīl raptū
cū aīa in tertū celū vñ nō s. solū aīa: sīc Eze
ch. 8. dō q̄ adduct^o ē in visionib^o dei in irlm
Et hūc intellectū fuisse cuiusdā iudei expri-
mit Hieroⁱ prologo sup Danielē: vbi dicit
Deniqz z a līm nfūm s. dicebat iudeⁱ nō fu-
isse autū affīmare se in corpore raptū: sed di-
xisse vītē in corpē vītē ex corp^o nescio. s. hūc
sensū reprobat Aug^o. 12. sup Hen. ad lram. per
hoc q̄ apls dīcīt sciuēt se eē ra ptū vñq̄ in
tertiū celū. sciebat ḡ vñ eē tertū celū id in
qd raptū fuit: z nō sītitudinē imaginariā ter-
tu celī: alioq̄ i sī tertū celā nō lauit fāta mā-
terī celī: pī rōe dīcē potuit se i corpē raptū
nō lauit corpus pprū corporis fāta simā qle
apparet in sōnys. s. at sciebat eē vñz tertū celū
celū. sciebat ḡ aut eē aligd spūale z icorpē
z sic nō poterat corp^o eius illuc rapi. aut esse
aligd corporeū. z sic aīa nō possit illuc sine
corpē rapi nī separata corpē. z iō opz fm
alū sensū itelligē: vt. s. ap s sciuēt q̄ fue-
rit raptū fm aīam: z nō fm corp^o. nesciuēt
tñ qīr se hēt aīa ad corp^o. vtrū. s. fuerit sine
corpē vñ nō. **H**ec circa hoc diuersi node aliq
loquitur. qd. i. n. dīcūt q̄ apls sciuēt q̄ aīa
sua erat corpī vñta vī forma: s. nesciuēt vñrū
eēt passus alienatōem a sensibilia. vel ēt vñrū
eēt facta abstractio ab opib^o aīe vegetabilis
s. q̄ fuerit facta abstractio a sensib^o hōc nō
potuit i grare: ex quo sciuēt se raptū. q̄ autē
fuerit facta abstractio ab opib^o aīe vegetabi-
lis n̄ erat nī aligd vt de hoc oportēt tā solli-
citā fieri mētōez vñ relingē q̄ nesciuēt apls
vñrū aīa ei^o fuerit vñcta corpori ut formā. tā
corpē separata p mortē. **Q**uid. i. at h̄ ced. tes

Sicut q̄ apl̄us tūc nō ppndit q̄i rapiebat: q̄a tota ei' int̄t̄o cōuerla erat in deu. s̄ post modū pcepit cōsiderās ea q̄ viderat. **Sed** h̄ etiā h̄iaſ v̄bis apl̄ q̄ distinguit in v̄bis suis p̄teriū a futuro. dicit. n. in p̄nti se scire q̄ fu it raptus ante ānos q̄tuordeciz: z se in p̄nti nescire vtrū in corpe fuerit v̄l eī corp'. Et iō dicēdū ē q̄ z prius z postea nesciuit vtrum aia fuerit a corpe saparata. vñ Aug' dicit. 12. sup h̄en. ad l̄ram post longā inḡst̄ōem cōcludēs. **R**estat q̄ forasē vt h̄ ipm̄ eu igno ē in corpe fuerit aia quō ē aia i corpe cū cor pus vivere d̄ sine vigilātis siue dormiētis si ue in extasi a sensibus corporis alienati: an oio de corpore exierit vt mortuū corpus iaceret.

Ad primum q̄ dō q̄ p̄ synodochen q̄i� p̄ bois h̄o noiat: z p̄cipue aia que ē p̄ bois eminētior: quis etiā possit intelligi euz quē raptū dicit nō tunc fuisse boiem q̄i raptus fuit: sed post ānos q̄tuordeciz. vnde dīc. scio boiem: nō dicit scio raptū boiem: nihil etiā p̄phibet mortē diuinit' p̄curatā raptū dici z sic Aug' dicit. 12. sup gen'. ad l̄ram. **D**ubitā te inde aplo gs n̄m̄ ec̄ cert̄ potuit. vñ q̄ su p̄ hoc loquuntur magis nocturnalr q̄z p̄ certi tudinē loquuntur. **A**d secūdum dō q̄ apl̄ scim̄ v̄l illud celū ēē qd̄ incorp̄ū v̄l aligd̄ incorporeū a se v̄fū i illo celo: cū h̄ poterat se eri p̄ intellectū ei' ēē si aia non ēē a corpe se parata. **A**d tertium dō q̄ visio Pauli i ra piu q̄tū ad aligd̄ fuit filiis visioni beator̄. s. q̄tū ad id qd̄ videbat: z q̄tū ad aligd̄ diffi milis. s. q̄tū ad modū vidēdi: ga nō ita p̄se cte vedit scit sc̄i q̄ sūt in p̄ria. **C**n̄ Aug' dīc. 12 sup h̄en. ad l̄ram. Aplo arrepto a carnis sensib' in tertiu celū h̄ defuit ad plenā p̄se etāq̄ cognitōem rez q̄ angelis inest: q̄ siue in corpe siue extra corp' eēt nesciebat. hoc itaq̄ nō deerit receptis corpib' in resurre ctōe mortuor̄ cū corruptibile hoc induerit incorruptionem.

Einde scide

Orandū ē de gratiis gratis da tis q̄ p̄tinēt ad locutiōem. Et p̄ de grā linguarū. 2° de grā sermōis sapie seu sci entie. Circa p̄mū querūl ouo. p̄ut̄ p̄ grā tiā linguaſ b̄o adipisc̄ sciam oium lingua ū. 2° de cōparatōe b̄ doni ad grām p̄phie

Ad primum sic p̄d

cedit. **V**ideb̄ q̄ illi q̄ cōseq̄banſ donū lingua ū nō loquebātur oib̄ linguis. Illud. n. qd̄ dina v̄ture aliqb̄ cōcedit optimū ē i suo ge nere: sicut dñs aquā cōuertit in vinū bonū sicut dicit Job. 2. s̄ illi q̄ habuerūt donū lin guaz melius loquebātur i p̄p̄a lingua. dīc. n. glo. ad Hebr. p̄. non ēē mirandū q̄ epla ad hebreos maiore eluet faciūdū q̄z alie: cū nāle sit vnicuiq̄ plus i sua q̄z i aliena lingua valere. ceteras. n. eplas apl̄s pegrino. i grecō sermone cōposuit. h̄ac aut̄ scripsit hebraica lingua. nō q̄ p̄ grām gratis datā apostoli ac ceperūt sciam oium linguaſ. **T**h̄. Natura nō facit q̄ m̄lta qd̄ p̄t fieri p̄ vñ. z m̄lto mi nus deus q̄ ordinati' q̄z nā operāt. **S**p̄toperat deus facere q̄ vñā lingua loq̄ntes ei' disci puli ab oib̄ intelligeretur. vñ sup illud ac̄l. 2°. Audiebat vñusq̄z lingua sua loq̄ntes: dīc glo. q̄ linguis oib̄ loq̄banſ: v̄l sua. i. hebraicā lingua loq̄ntes ab oib̄ intelligebānſ ac si p̄p̄ys singulor̄ loquerētur. q̄ videb̄ q̄ non h̄uerūt sciam loq̄ndi oib̄ linguis. **T**h̄. D̄es ḡe deriuātūr a xp̄o in corp' ei' qd̄ ē ecclia: fin illud Job. p̄. De plenitudine ei' oēs acce p̄imus. sed xp̄s nō legit fuisse locut̄ n̄si vñā lingua: nec ēē nūc fidēles singuli nisi vñā lin gua loquuntur. ḡ v̄r q̄ discipuli xp̄i non ac ceperūt ad hoc grām ut oib̄ linguis loq̄rē tur. **S**ed h̄ est qd̄ d̄ Acl. 2. q̄ repleti sc̄ oēs sp̄u sc̄o: z ceperūt log narv̄ linguis put sp̄us sc̄us dabat eloq̄ illis: ebi dīc glo. Greg. q̄ sp̄us sc̄us sup discipulos in igneis linguis apparnit z eis oium linguaſ sciaſ dedit. **B**e. dō q̄ p̄mi discipuli xp̄i ad h̄ fuerit ab ip̄o ele cti: ut p̄ uniuersi orbē discurrētes fidem ei' ubiq̄z p̄dicarēt: fin illud Math. ult. Euntes docete oēs gētes. nō aut̄ erat cōueniens ut q̄ alys instrui q̄l alys loq̄renf: ul̄ q̄l que alys loquerēt intelligerēt: p̄sertim ga isti q̄ mit tebān̄ erāt unius gētis. s. indee: fin illud Isa. 27. Qui egredīetur impetu a Jacob ip̄lebūt faciē orbis semine. illi ēē q̄ mittebān̄ paupe res z impotētes erant: nec de facili a p̄nci p̄io rep̄issent q̄ eoz uerba alys fideliter iter p̄tarentur uel uerba aliorum eis exponerent maxie ga ad infideles mittebas. z iō neciūz sunt ut sup h̄ eis dīnitus prouidere p̄ donū linguaſ ut sic gētib̄ ad idolatriā declinātib̄.